

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ

A.-ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Εν μὲν τῷ λοιπῷ βίῳ φείλει κηρύττειν δεινὰ καὶ ποικιλῆς ἰατρῆς, στερεὰς ἐλλάδας καὶ φιλόπατριν καὶ συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθροὺς καὶ συναγαπᾶν τοὺς φίλους. ὅταν δὲ τοῖς ἱστορίας ἤθος ἀναλαμβάνῃ τις, ἐπιλαθέσθαι χρὴ πάντων τῶν τοιοῦτων, καὶ πολλάκις μὲν εὐλογεῖν καὶ κοσμεῖν τοὺς μεγίστους ἐπαίνοις τοὺς ἐχθροὺς, ὅταν αἱ πράξεις ἀπαιτῶσι τούτο, πολλάκις δ' ἐλέγχειν καὶ ψέγειν ἐπονεϊδίστως τοὺς ἀναγκαιοτάτους, ὅταν αἱ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀμαρτίαι τούτ' ὑποδεικνύωσιν. Ὡσπερ γάρ ζωῶν τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν ἀχρειοῦται τὸ ὅλων, οὕτως ἐξ ἱστορίας ἀναιρεθείσης τῆς ἀλήθειας τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνωφελές γίνεται διήγημα. Διόπερ οὔτε τῶν φίλων κατηγορεῖν οὔτε τοὺς ἐχθροὺς ἐπαινεῖν ὀκνητέον {..} ἐπειδὴ τοὺς ἐν πράγμασιν ἀναστρέφοντες οὐτ' εὐστοχεῖν αἰεὶ δυνατόν οὔθ' ἀμαρτάνειν συνεχῶς εἰκός. (Βολύβιος, 'Ιστορία 1,14, 4-7)

ΔΕΙΤΟ ΗΘΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ

Τοιοῦτον οὖν μοι ὁ συγγραφεὺς ἔστω, ἀφοβός, ἀδέκαστος, ἐλευθερός παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι «τα σύκα σύκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην» ὀνομάζων, οὐ μίσει οὐδὲ φιλία τι νέμον οὐδὲ φειδόμενος ἢ ἐλεῶν ἢ αἰσχυρόμενος ἢ δυσωπούμενος, ἴσος δεκάτης, εὐνοῦς ἀπασιν ἀχρὶ τοῦ μη θατέρω ἀπονεῖμαι πλείον τοῦ δεοντός.

Λουκκιανός, Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, 41

- A-1) Πῶς οφείλει νὰ συμπεριφέρεται κάθε ἐντιμὸς ἄνθρωπος ὡς κοινωνικό ἀτομό;
2) Πι καταστά η ἱστορία χωρὶς τὴν ἀλήθεια;
3) Νὰ συγκρίνετε τὰ δύο κείμενα ὡς πρὸς τὴν εἰκόνα που δίνει τὸ καθένα γιὰ τὸν ἱστορικό .

B-1) Νὰ σχηματίστε προτάσεις με τὶς παρακάτω λέξεις:

ἐπίτευξη, καταψηφίζω, εὐάλωτος, ἐξαιρετικά.

2) Νὰ ἀντιστοιχίσετε τὶς λέξεις τῆς Α στήλης με τὶς λέξεις τῆς Β στήλης.

A	B
ἀβροχημένος	ἀπόλυτος
κατηγορηματικός	ἀδιαφορία
ομήγυρη	παραγκωνισμένος
ἀψηφισιά	συντροφιά

Γ.-1) Τὸν ἄνδρα, τὸ ἀνωφελές διήγημα, πράγμασιν, τῶν ὄψεων.:

Νὰ γράψετε τὶς ἀντίστοιχες πτώσεις τοῦ ἄλλου ἀριθμοῦ.

2) Νὰ συμπληρώσετε τὰ κενὰ τῶν παρακάτω προτάσεων με τὸν κατάλληλο τύπο τῶν ρημάτων που εἶναι στὴν παρένθεση

α) Εἶθε οἱ στρατιῶται εὐ τας πύλας (φυλάττω, εὐκτ.μελ)

β) Σὺ..... (εἰμί, προστακτική) φιλαλήθης, ὦ φίλε καὶ μὴ πολλά λέγε ἀλλὰ καλὰ.

γ) Λέγω ὑμῖν ταῦτα, ἵνα μὴ..... (ταράττομαι, ἐνεστ.υποτ)

δ) Ἐλεγον ὅτι οὐκ ἐπὶ ἐμῶν ἐστὶν ἡ πόλις, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν. (ἀδέχομαι, ἀφρ.υποτακτ.)

ε) Ἐάν τοὺς πρέσβεις Ἀγισηλάου..... (δέχομαι, ἀφρ.υποτακτ.) τοὺς συμμάχους πρὸδώσετε. /.

Δ.-1) Νὰ χαρακτηριστοῦν συντακτικῶς οἱ υπογραμμισμένες λέξεις τῶν κειμένων.

- 2)Στις παρακάτω προτάσεις να χαρακτηρίσετε τις συνημμένες και απόλυτες μετοχές.
Δικαιολογήστε το χαρακτηρισμό.
- α)Συνάπαντες τας χείρας διήλθον άπασαν την χώραν
 - β)Θεού θέλοντος κρατήσομεν των πολεμίων
 - γ)Δημοσθένης ήθελεν μικρόν ποταμόν και β/θμιας εκπαίδευσης στερεας ελλαδας
 - δ)Κύρος ανέβη επί τα όρη ουδενός κολλόντος
 - ε)Πολλοί όντες ευγενείς εισί κακοί.

